

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 277/2016
17.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер-Поповић, чланова већа, у парници по тужби тужиље Д.П. из К., коју заступа пуномоћник М.П., адвокат из Б., против туженог ЈП Пошта Србије – РЈ Поштанског саобраћаја З. из З., кога заступа пуномоћник Д.М., адвокат из Б., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 бр.2500/15 од 12.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 17.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ЈП Пошта Србије – РЈ Поштанског саобраћаја З. из З., изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 бр.2500/15 од 12.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Књажевцу П1 бр.41/14 од 19.06.2015. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиље, па је утврђено према туженом да је ништаво решење директора туженог број 2012-89746/3 од 02.06.2014. године и да се исто поништава. Ставом другим обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 52.500,00 динара.

Апелациони суд у Нишу пресудом Гж1 бр.2500/15 од 12.11.2015. године, одбија као неосновану жалбу туженог и потврђује пресуду Основног суда у Књажевцу П1 бр.41/14 од 19.06.2015. године.

Против другостепене пресуде тужени изјављује благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на начин прописан чланом 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) и одлучио као у изреци из следећих разлога:

Ревизија туженог није дозвољена.

Тужила је дана 01.09.2014. године, поднела тужбу суду ради поништаја решења туженог од 02.06.2014. године којим је тужила премештена на друго радно место (управника поште другог реда у РЈ Поштанског саобраћаја З. ЈПМ К.). Другостепена пресуда којом је одбијена жалба туженог и потврђена првостепена пресуда донета је 12.11.2015. године. Ревизију тужени изјављује 04.01.2016. године.

Чланом 441. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У конкретном случају се ради о спору ради поништаја решења о премештају тужиле на друго радно место, што значи да ревизија туженог није дозвољена имајући у виду да није реч о спору поводом заснивања, постојања и престанка радног односа.

На основу изложеног Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, ревизију туженог одбацио као недозвољену.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**